

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 138/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 138/02	Věc C-95/19: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Agenzia delle Dogane v. Silcompa SpA („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 76/308/EHS – Články 6 a 8, jakož i čl. 12 odst. 1 až 3 – Vzájemná pomoc při vymáhání některých pohledávek – Vznik povinnosti ke spotřební dani ve dvou členských státech pro tatáž plnění – Směrnice 92/12/ES – Články 6 a 20 – Propuštění výrobků pro domácí spotřebu – Padělání správního průvodního dokladu – Porušení předpisů nebo nesrovnalost při přepravě výrobků podléhajících spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně – Neoprávněné propuštění výrobků z režimu s podmíněným osvobozením od daně – Zdvojení pohledávky vyplývající ze spotřební daně – Přezkum soudy členského státu, v němž má sídlo dožádaný orgán – Odmítnutí žádosti o pomoc předložené příslušnými orgány jiného členského státu – Podmínky“)	2
2021/C 138/03	Věc C-389/19 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 – Evropská komise v. Švédské království, Dánské království, Finská republika, Evropský parlament, Evropská agentura pro chemické látky („Kasační opravný prostředek – Nařízení (ES) č. 1907/2006 – Registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek – Rozhodnutí Evropské komise o udělení povolení k některým použitím sulfochromanu olovnatého, žluti, a chroman-molybdenan-síranu olovnatého, červení, a sice látek, které jsou uvedeny v příloze XIV uvedeného nařízení – Látky vzbuzující mimořádné obavy – Podmínky pro povolení – Posouzení nedostupnosti alternativ“)	3

2021/C 138/04	Věc C-403/19: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Société Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics („Řízení o předběžné otázce – Článek 63 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Korporační daně – Dvoustranné smlouvy o zamezení dvojímu zdanění – Zdanění dividend vyplácených společnostmi-nerezidentem, které již byly zdaněny v jiném členském státě – Maximální výše započtené slevy na dani – Dvojitý právní zdanění“)	4
2021/C 138/05	Věc C-604/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu-Polsko) – Gmina Wrocław v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) – Článek 9 odst. 1 – Článek 13 odst. 1 – Článek 14 odst. 1 a odst. 2 písm. a) – Pojem ‚dodání zboží‘ – Přeměna práva stavby k nemovitosti na plné vlastnické právo, která vyplývá ze zákona – Obec vybírající úplaty z přeměny – Pojem ‚odškodné‘ – Pojem ‚osoba povinná k dani, která jedná jako taková‘ – Výjimka – Veřejnoprávní subjekty uskutečňující činnosti nebo plnění, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci“)	4
2021/C 138/06	Věc C-615/19 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 – John Dalli v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie – Údajně protiprávní jednání Evropské komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) – Ukončení funkce člena Komise – Procesní pravidla upravující vyšetřování OLAF – Zahájení vyšetřování – Právo být vyslechnut – Dozorčí výbor OLAF – Presumpce nevinny – Posouzení údajné újmy“)	5
2021/C 138/07	Věc C-658/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2021 – Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice (EU) 2016/680 – Zpracování osobních údajů – Prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů v dané oblasti – Neprovedení a nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení platby paušální částky a penále“)	6
2021/C 138/08	Věc C-673/19: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State – Nizozemsko) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T („Řízení o předběžné otázce – Azyl a přistěhovalectví – Směrnice 2008/115/ES – Články 3, 4, 6 a 15 – Uprchlík neoprávněně pobývajícím na území jednoho členského státu – Zajištění za účelem přemístění do jiného členského státu – Postavení uprchlíka v tomto jiném členském státě – Zásada nenavrácení – Neexistence rozhodnutí o navrácení – Použitelnost směrnice 2008/115“)	7
2021/C 138/09	Věc C-689/19 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. února 2021 – VodafoneZiggo Group BV v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Síť a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/21/ES, ve znění směrnice 2009/140/ES – Upevnění vnitřního trhu elektronických komunikací – Článek 7 odst. 3 a 7 – Návrh opatření zpřístupněný vnitrostátním regulačním orgánem – Trh velkoobchodního poskytování přístupu v pevném místě v Nizozemsku – Společná významná tržní síla – Přípomínky Evropské komise předané vnitrostátnímu regulačnímu orgánu – Povinnost vnitrostátního regulačního orgánu zohlednit je v nejvyšší míře – Rozsah – Článek 263 SFEU – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Napadnutelný akt – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)	7
2021/C 138/10	Věc C-712/19: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Novo Banco SA v. Junta de Andalucía („Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Daně – Daň uplatňovaná na vklady klientů držících úvěrovými institucemi – Daňové odpočty přiznané pouze institucím se sídlem nebo pobočkami na území Autonomního společenství Andalusie – Daňové odpočty přiznané pouze pro investice na projekty uskutečněné v tomto autonomním společenství – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 401 – Zákaz výběru jiných vnitrostátních daní, které mají povahu daní z obrátu – Pojem ‚daň z obrátu‘ – Základní vlastnosti DPH – Neexistence“)	8
2021/C 138/11	Věc C-772/19: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Bartosch Airport Supply Services GmbH v. Zollamt Wien („Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Sazební zařazení – Sazební čísla 8701 a 8705 – Výklad – Letištní tahač“)	9

2021/C 138/12	Věc C-804/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Salzburg – Rakousko) – BU v. Markt24 GmbH („Řízení o předběžné otázce – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost pro individuální pracovní smlouvy – Ustanovení oddílu 5 kapitoly II – Použitelnost – Smlouva uzavřená v členském státě za účelem obsazení pracovního místa u společnosti usazené v jiném členském státě – Nevykonávání práce v průběhu celé doby platnosti smlouvy – Vyloučení použitelnosti vnitrostátních pravidel pro určení příslušnosti – Článek 21 odst. 1 písm. b) bod i) – Pojem ‚místo, kde nebo odkud zaměstnanec obvykle vykonává svou práci‘ – Pracovní smlouva – Povinnosti zaměstnance vůči zaměstnavateli“)	10
2021/C 138/13	Věc C-857/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyššího súdu Slovenskej republiky – Slovensko) – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky („Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU – Zneužití dominantního postavení – Rozložení příslušnosti mezi Evropskou komisí a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 11 odst. 6 – Ztráta příslušnosti vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž – Zásada ne bis in idem – Článek 50 Listiny základních práv Evropské unie“)	11
2021/C 138/14	Věc C-940/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d’État – Francie) – Les Chirugiens-Dentistes de France a další v. Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l’Enseignement supérieur, de la Recherche et de l’Innovation, Premier ministre („Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 4f odst. 6 – Vnitrostátní právní úprava – Přípuštění možnosti částečného přístupu k některému z povolání podléhajících mechanismu automatického uznávání odborných kvalifikací“)	12
2021/C 138/15	Věc C-129/20: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – XI v. Caisse pour l’avenir des enfants („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2010/18/EU – Revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené – Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje přiznání práva na rodičovskou dovolenou podmínce výkonu zaměstnání a z toho vyplývající povinné účasti pracovníka v daném systému sociálního zabezpečení ke dni narození dítěte“)	12
2021/C 138/16	Věc C-108/19: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 33 – Určení, kde dochází k uskutečnění zdanitelných plnění – Dodání zboží s přepravou – Dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepravováno dodavatelem nebo na jeho účet – Prodej prostřednictvím internetové stránky – Smlouva o přepravě uzavřená nabyvatelem se společností doporučenou dodavatelem“)	13
2021/C 138/17	Věc C-706/19 P: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. ledna 2021 – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej – Kasační opravný prostředek směřující proti odůvodnění – Zjevně nepřipustný kasační opravný prostředek“)	14
2021/C 138/18	Věc C-769/19: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti UC, TD („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 6 – Právo podezřelých a obviněných na informace o jejich právech – Článek 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie – Vyřízení věci v přiměřené lhůtě – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví ukončení soudního řízení v případě formálních vad obžaloby zjištěných soudem – Vracení věci státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby – Přípustnost“)	14

2021/C 138/19	Věc C-892/19 P: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Camelia Manéa v. Překladačské středisko pro instituce Evropské unie („Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejná služba – Dočasný zaměstnanec – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy – Zrušení rozhodnutí a přijetí nového rozhodnutí o neobnovení, které nabývá účinnosti ke dni přijetí prvního rozhodnutí – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)	15
2021/C 138/20	Věc C-105/20: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Nivelles – Belgie) – UF v. Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a čl. 94 jednacího řádu Soudního dvora – Předkládací rozhodnutí – Neuvedení důvodů, proč je třeba odpovědět na předběžné otázky pro účely vyřešení sporu v původním řízení – Zjevná nepřipustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)	16
2021/C 138/21	Věc C-455/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 23. září 2020 – Ts. M. Ts. T. M. M.	16
2021/C 138/22	Věc C-676/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Španělsko) dne 11. prosince 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio v. Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Věc C-3/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 4. ledna 2021 – FS v. Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Věc C-22/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 14. ledna 2021 – SRS, AA v. Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Věc C-71/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 4. února 2021 – trestní řízení proti KT	19
2021/C 138/26	Věc C-72/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 4. února 2021 – SIA „PRODEX“ v. Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Věc C-78/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 1. února 2021 – AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Věc C-92/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail de Liège (Belgie) dne 15. února 2021 – VW v. Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Věc C-96/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Bremen (Německo) dne 16. února 2021 – DM v. CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Věc C-121/21: Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Česká republika v. Polská republika	23
2021/C 138/31	Věc C-156/21: Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Maďarsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie	24
2021/C 138/32	Věc C-157/21: Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	26
2021/C 138/33	Věc C-761/19: Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 11. ledna 2021 – Evropská komise v. Maďarsko	28
2021/C 138/34	Věc C-865/19: Usnesení předsedy šestého senátu Soudního dvora ze dne 30. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d’instance de Rennes – Francie) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue v. OG	28

2021/C 138/35	Věc C-38/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 27. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Španělsko) – ZP v. Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Věc C-227/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. ledna 2021 – Evropská komise v. Italská republika	29
2021/C 138/37	Věc C-335/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgie) – PR v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Věc C-407/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Wien – Rakousko) – Österreichische Apothekerkammer v. HA	29
2021/C 138/39	Věc C-512/20: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Noord-Holland – Nizozemsko) – P v. Swiss International Air Lines AG	29

Tribunál

2021/C 138/40	Věc T-238/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2021 – Ryanair v. Komise („Státní podpory – Trh letecké dopravy ve Švédsku, ze Švédska a do Švédska – Úvěrové záruky, jejichž cílem je podpořit letecké společnosti v rámci pandemie COVID-19 – Rozhodnutí nevznášet námitky – Dočasný rámec pro opatření státní podpory – Opatření, které má napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu – Volný pohyb služeb – Rovné zacházení – Přiměřenost – Kritérium držení licence vydané švédskými orgány – Absence poměření prospěšných účinků podpory a jejich negativních účinků na podmínky obchodu a na zachování nenarušené hospodářské soutěže – Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU – Ratio legis – Povinnost uvést odůvodnění“)	30
2021/C 138/41	Věc T-259/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2021 – Ryanair v. Komise („Státní podpory – Francouzský trh letecké dopravy – Moratorium na platbu daně z civilního letectví a solidární daně z letenek, splatných měsíčně v období od března do prosince 2020, v souvislosti s pandemií COVID-19 – Rozhodnutí nevznášet námitky – Podpora určená k náhradě škod způsobených mimořádnou událostí – Volný pohyb služeb – Rovné zacházení – Kritérium držení licence vydané francouzskými orgány – Přiměřenost – Článek 107 odst. 2 písm. b) SFEU – Povinnost uvést odůvodnění“)	31
2021/C 138/42	Věc T-19/20: Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2021 – sprd.net v. EUIPO – Shirtlabor (I love) („Žaloba na neplatnost – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie I love – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Ochranná známka tvořená reklamním sloganem – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Nepoužitelnost čl. 16 odst. 1 písm. a) nařízení v přenesené působnosti (UE) 2018/625 – Přípustnost důkazů – Článek 97 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Nestrannost – Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	31
2021/C 138/43	Věc T-92/20: Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2021 – Fryč v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Státní podpory – Nařízení o blokových výjimkách – Program podpor poskytnutých českými orgány některým podnikům – Rozhodnutí Komise, kterým se tento program schvaluje – Žaloba na neplatnost odmítnutá pro opožděnost – Škoda údajně způsobená akty Komise a unijních soudů – Promlčení – Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná – Příčinná souvislost – Žaloba zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	32
2021/C 138/44	Věc T-176/20: Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2021 – Sam McKnight v. EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) („Ochranná známka Evropské unie – Zrušení napadeného rozhodnutí – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	33
2021/C 138/45	Věc T-230/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. února 2021 – PNB Banka v. ECB („Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituci – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)	33

2021/C 138/46	Věc T-748/20: Žaloba podaná dne 19. prosince 2020 – Komise v. CEVA a další	34
2021/C 138/47	Věc T-53/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – EVH v. Komise	35
2021/C 138/48	Věc T-55/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Stadtwerke Leipzig v. Komise	37
2021/C 138/49	Věc T-56/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – TEAG v. Komise	37
2021/C 138/50	Věc T-58/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – GWS Stadtwerke Hameln v. Komise	38
2021/C 138/51	Věc T-59/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – eins energie in sachsen v. Komise	38
2021/C 138/52	Věc T-60/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Naturstrom v. Komise	39
2021/C 138/53	Věc T-61/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – EnergieVerbund Dresden v. Komise	40
2021/C 138/54	Věc T-62/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – GGEW v. Komise	40
2021/C 138/55	Věc T-63/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main v. Komise	41
2021/C 138/56	Věc T-64/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Mainova v. Komise	42
2021/C 138/57	Věc T-65/21: Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – enercity v. Komise	42
2021/C 138/58	Věc T-68/21: Žaloba podaná dne 28. ledna 2021 – QA v. Komise	43
2021/C 138/59	Věc T-73/21: Žaloba podaná dne 4. února 2021 – PIC CO v. EUIPO – Haribo Ricqlès Zan (P.I.C. Co.)	44
2021/C 138/60	Věc T-77/21: Žaloba podaná dne 4. února 2021 – QC v. Komise	44
2021/C 138/61	Věc T-88/21: Žaloba podaná dne 12. února 2021 – Paesen v. ESVČ	45
2021/C 138/62	Věc T-93/21: Žaloba podaná dne 13. února 2021 – Creaticon v. EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Věc T-95/21: Žaloba podaná dne 15. února 2021 – Portugalsko v. Komise	47
2021/C 138/64	Věc T-99/21: Žaloba podaná dne 17. února 2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero v. EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Věc T-111/21: Žaloba podaná dne 19. února 2021 – Ryanair v. Komise	49
2021/C 138/66	Věc T-121/21: Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Suez v. Komise	49
2021/C 138/67	Věc T-122/21: Žaloba podaná dne 25. února 2021 – QI v. Komise	50
2021/C 138/68	Věc T-124/21: Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Mariani a další v. Parlament	51
2021/C 138/69	Věc T-549/18: Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Hexal v. EMA	52
2021/C 138/70	Věc T-511/19: Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2021 – Staciwa v. Komise	52
2021/C 138/71	Věc T-188/20: Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Close a Cegelec v. Parlament	53
2021/C 138/72	Věc T-507/20: Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2021 – Colombani v. ESVČ	53

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 138/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 128, 12.4.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 110, 29.3.2021

Úř. věst. C 98, 22.3.2021

Úř. věst. C 88, 15.3.2021

Úř. věst. C 79, 8.3.2021

Úř. věst. C 72, 1.3.2021

Úř. věst. C 62, 22.2.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Agenzia delle Dogane v. Silcompa SpA

(Věc C-95/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 76/308/EHS – Články 6 a 8, jakož i čl. 12 odst. 1 až 3 – Vzájemná pomoc při vymáhání některých pohledávek – Vznik povinnosti ke spotřební dani ve dvou členských státech pro tatáž plnění – Směrnice 92/12/ES – Články 6 a 20 – Propuštění výrobků pro domácí spotřebu – Padělání správního průvodního dokladu – Porušení předpisů nebo nesrovnalost při přepravě výrobků podléhajících spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně – Neoprávněné propuštění výrobků z režimu s podmíněným osvobozením od daně – ‚Zdvojení pohledávky‘ vyplývající ze spotřební daně – Přezkum soudy členského státu, v němž má sídlo dožádaný orgán – Odmítnutí žádosti o pomoc předložené příslušnými orgány jiného členského státu – Podmínky“)

(2021/C 138/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobce: Agenzia delle Dogane

Žalovaná: Silcompa SpA

Výrok

Článek 12 odst. 3 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření, ve znění směrnice Rady 2001/44/ES ze dne 15. června 2001, ve spojení s článkem 20 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, ve znění směrnice Rady 92/108/EHS ze dne 14. prosince 1992 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci žaloby týkající se opatření k vymáhání pohledávky přijatých v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán, může příslušný orgán tohoto členského státu odmítnout vyhovět žádosti o vymáhání spotřební daně předložené příslušnými orgány jiného členského státu, pokud jde o výrobky, které neoprávněně opustily režim s podmíněným osvobozením od spotřební daně ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108, pokud se tato žádost zakládá na skutečnostech týkajících se týchž vývozních operací, které jsou již předmětem vymáhání spotřební daně v členském státě, ve kterém má sídlo dožádaný orgán.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 – Evropská komise v. Švédské království, Dánské království, Finská republika, Evropský parlament, Evropská agentura pro chemické látky

(Věc C-389/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Nařízení (ES) č. 1907/2006 – Registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek – Rozhodnutí Evropské komise o udělení povolení k některým použitím sulfochromanu olovnatého, žlutí, a chroman-molybdenan-síranu olovnatého, červení, a sice látek, které jsou uvedeny v příloze XIV uvedeného nařízení – Látky vzbuzující mimořádné obavy – Podmínky pro povolení – Posouzení nedostupnosti alternativ“)

(2021/C 138/03)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: původně R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici a G. Tolstoy, poté R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci, ve spolupráci s K. Nordlanderem, advokat)

Další účastníci řízení: Švédské království (zástupci: původně C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder a A. Falk, poté O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shabsavan Eriksson, H. Shev a H. Eklinder, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff a P. Z. L. Ngo, poté J. Nymann-Lindegren a M. S. Wolff, zmocněnci), Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec), Evropský parlament (zástupci: A. Neergaard, A. Tamás a C. Biz, zmocněnci), Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: původně M. Heikkilä, W. Broere a C. Schultheiss, poté M. Heikkilä, W. Broere a J. Löfgren, zmocněnci)

Výrok

- 1) Bod 2 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 7. března 2019, Švédsko v. Komise (T 837/16, EU:T:2019:144), se zrušuje.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Účinky prováděcího rozhodnutí Komise C(2016) 5644 final ze dne 7. září 2016 o udělení povolení k některým použitím sulfochromanu olovnatého, žlutí, a chroman-molybdenan-síranu olovnatého, červení, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 jsou zachovány do doby, než Evropská komise znovu rozhodne o žádosti o povolení podané společností DCC Maastricht BV.
- 4) Evropská komise, Švédské království, Dánské království, Finská republika, Evropský parlament a Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) ponесou vlastní náklady řízení související s řízením o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Société Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Věc C-403/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 63 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Korporační daně – Dvoustranné smlouvy o zamezení dvojímu zdanění – Zdanění dividend vyplácených společnostmi-nerezidentem, které již byly zdaněny v jiném členském státě – Maximální výše započtené slevy na dani – Dvojí právní zdanění“)

(2021/C 138/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Générale SA

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která v rámci režimu, jehož cílem je kompenzace dvojího zdanění dividend obdržených společnostmi podléhající korporální dani tohoto členského státu, v němž je usazena, a které byly zdaněny jiným členským státem, přiznává takové společnosti slevu na dani omezenou výší daně, kterou by tento členský stát obdržel v případě zatížení korporální daní pouze těchto dividend, aniž v plné výši kompenzuje daň odvedenou v tomto jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu-Polsko) – Gmina Wrocław v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Věc C-604/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) – Článek 9 odst. 1 – Článek 13 odst. 1 – Článek 14 odst. 1 a odst. 2 písm. a) – Pojem ‚dodání zboží‘ – Přeměna práva stavby k nemovitosti na plné vlastnické právo, která vyplývá ze zákona – Obec vybírající úplaty z přeměny – Pojem ‚odškodné‘ – Pojem ‚osoba povinná k dani, která jedná jako taková‘ – Výjimka – Veřejnoprávní subjekty uskutečňující činnosti nebo plnění, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci“)

(2021/C 138/05)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina Wrocław

Žalovaný: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Výrok

- 1) Článek 14 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že přeměna práva stavby k nemovitosti na plné vlastnické právo, jež je stanovena vnitrostátními právními předpisy za úhradu úplaty, je dodáním zboží ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že při přeměně práva stavby k nemovitosti na plné vlastnické právo, jež je stanovena vnitrostátními právními předpisy za úhradu úplaty obci, která je vlastníkem majetku, jež jí umožňuje získávání pravidelného příjmu z něj, jedná tato obec, s výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, jako osoba povinná k dani ve smyslu čl. 9 odst. 1 této směrnice, a nikoli jako orgán veřejné moci ve smyslu čl. 13 odst. 1 uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 383, 11.11.2019

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 – John Dalli v. Evropská komise (Věc C-615/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Žaloba na náhradu škody – Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie – Údajně protiprávní jednání Evropské komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) – Ukončení funkce člena Komise – Procesní pravidla upravující vyšetřování OLAF – Zahájení vyšetřování – Právo být vyslechnut – Dozorčí výbor OLAF – Presumpce nevinny – Posouzení údajné újmy“)

(2021/C 138/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: John Dalli (zástupci: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: J.-P. Keppenne a J. Baquero Cruz, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) John Dalli ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 328, 30.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2021 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-658/19) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice (EU) 2016/680 – Zpracování osobních údajů – Prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů v dané oblasti – Neprovedení a nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení platby paušální částky a penále“)

(2021/C 138/07)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Nardi, G. von Rintelen a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupce: L. Aguilera Ruiz, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Výrok

- 1) Španělské království tím, že do uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, a tudíž tím, že tyto předpisy Evropské komisi nesdělilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 63 této směrnice.
- 2) Španělské království tím, že ke dni posouzení skutkového stavu Soudním dvorem nepřijalo opatření nezbytná k provedení ustanovení směrnice 2016/680 do svého vnitrostátního práva, a tudíž ani tato opatření Evropské komisi nesdělilo, pokračovalo v neplnění povinností.
- 3) V případě, že neplnění povinností konstatované v bodě 1 bude přetrvávat ke dni vyhlášení tohoto rozsudku, se Španělskému království ukládá, aby Evropské komisi zaplatilo od tohoto dne do dne, kdy tento členský stát ustane v konstatovaném neplnění povinností, denní penále ve výši 89 000 eur.
- 4) Španělskému království se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 15 000 000 eur.
- 5) Španělské království ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 6) Polská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State – Nizozemsko) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Věc C-673/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Azyl a přistěhovalectví – Směrnice 2008/115/ES – Články 3, 4, 6 a 15 – Uprchlík neoprávněně pobývající na území jednoho členského státu – Zajištění za účelem přemístění do jiného členského státu – Postavení uprchlíka v tomto jiném členském státě – Zásada nenavrácení – Neexistence rozhodnutí o navrácení – Použitelnost směrnice 2008/115“)

(2021/C 138/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původních řízení

Odvolatelé: M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Další účastníci odvolacích řízení: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Výrok

Články 3, 4, 6 a 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát zajistil státního příslušníka třetí země, jenž neoprávněně pobývá na jeho území a má postavení uprchlíka v jiném členském státě, za účelem jeho nuceného přemístění do tohoto jiného členského státu, když tento státní příslušník odmítl splnit příkaz, jenž mu byl dříve uložen, odejít do tohoto jiného členského státu a vůči tomuto státnímu příslušníkovi nelze přijmout rozhodnutí o navrácení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 16.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. února 2021 – VodafoneZiggo Group BV v. Evropská komise

(Věc C-689/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Síť a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/21/ES, ve znění směrnice 2009/140/ES – Upevnění vnitřního trhu elektronických komunikací – Článek 7 odst. 3 a 7 – Návrh opatření zpřístupněný vnitrostátním regulačním orgánem – Trh velkoobchodního poskytování přístupu v pevném místě v Nizozemsku – Společná významná tržní síla – Přípomínky Evropské komise předané vnitrostátnímu regulačnímu orgánu – Povinnost vnitrostátního regulačního orgánu zohlednit je v nejvyšší míře – Rozsah – Článek 263 SFEU – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Napadnutelný akt – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2021/C 138/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: VodafoneZiggo Group BV (zástupci: W. Knibbeler, A. Pliego Selie a B.A. Verheijen, advocation)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Nicolae a G. Braun, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) VodafoneZiggo Group BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo – Španělsko) – Novo Banco SA v. Junta de Andalucía

(Věc C-712/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Daně – Daň uplatňovaná na vklady klientů držených úvěrovými institucemi – Daňové odpočty přiznané pouze institucím se sídlem nebo pobočkami na území Autonomního společenství Andalusie – Daňové odpočty přiznané pouze pro investice na projekty uskutečněné v tomto autonomním společenství – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 401 – Zákaz výběru jiných vnitrostátních daní, které mají povahu daní z obratu – Pojem ‚daň z obratu‘ – Základní vlastnosti DPH – Neexistence“)

(2021/C 138/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Novo Banco SA

Žalovaná: Junta de Andalucía

Výrok

- 1) Svoboda usazování zakotvená v článku 49 SFEU musí být vykládána v tom smyslu, že pokud jde o odpočty z hrubé částky daně, které podléhají vklady uskutečněné klienty úvěrových institucí, které mají sídlo nebo pobočky nacházející se na území regionu členského státu

— brání odpočtu 200 000 eur z hrubé částky této daně ve prospěch úvěrových institucí, které mají sídlo na území tohoto regionu;

— nebrání odpočtům z hrubé částky uvedené daně ve výši 5 000 eur za pobočku se sídlem na území uvedeného regionu, přičemž poslední uvedená částka se zvyšuje na 7 500 eur za každou pobočku nacházející se v obci s méně než 2 000 obyvateli, ledaže by tyto odpočty ve skutečnosti vedly k neodůvodněné diskriminaci na základě místa sídla dotčených úvěrových institucí, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Článek 63 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o daň z vkladů uskutečněných klienty úvěrových institucí, které mají sídlo nebo pobočku nacházející se na území regionu členského státu, brání odpočtům z hrubé částky této daně, jejichž výše odpovídá úvěrům, půjčkám a investicím určeným na projekty uskutečňované v tomtéž regionu, pokud tyto odpočty mají čistě hospodářský cíl.

- 2) Článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která zavádí daň, kterou mají uhradit úvěrové instituce z důvodu držení vkladů klientů, jejichž zdanitelný základ odpovídá aritmetickému průměru čtvrtletního zůstatku těchto vkladů a kterou osoba povinná k dani nemůže přenést na třetí osoby.

(¹) Úř. věst. C 423, 16.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Bartosch Airport Supply Services GmbH v. Zollamt Wien

(Věc C-772/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Sazební zařazení – Sazební čísla 8701 a 8705 – Výklad – Letištní tahač“)

(2021/C 138/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Žalovaný: Zollamt Wien

Výrok

Kombinovaná nomenklatura obsažená v příloze I k nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EU) č. 2016/1821 ze dne 6. října 2016, musí být vykládána v tom smyslu, že číslo 8705 této nomenklatury nezahrnuje vozidla konstruovaná k tažení a tlačení letadel, nazývaná „letištní tahače“, jelikož tato spadají do čísla 8701 uvedené nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Salzburg – Rakousko) – BU v. Markt24 GmbH

(Věc C-804/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost pro individuální pracovní smlouvy – Ustanovení oddílu 5 kapitoly II – Použitelnost – Smlouva uzavřená v členském státě za účelem obsazení pracovního místa u společnosti usazené v jiném členském státě – Nevykonávání práce v průběhu celé doby platnosti smlouvy – Vyloučení použitelnosti vnitrostátních pravidel pro určení příslušnosti – Článek 21 odst. 1 písm. b) bod i) – Pojem ‚místo, kde nebo odkud zaměstnanec obvykle vykonává svou práci‘ – Pracovní smlouva – Povinnosti zaměstnance vůči zaměstnavateli“)

(2021/C 138/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BU

Žalovaná: Markt24 GmbH

Výrok

- 1) Ustanovení obsažená v oddíle 5 kapitoly II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, nadepsaném „Příslušnost pro individuální pracovní smlouvy“, musí být vykládána v tom smyslu, že se použijí na žalobu zaměstnance, který má bydliště v členském státě, podanou proti zaměstnavateli, který má bydliště nebo sídlo v jiném členském státě, pokud byla pracovní smlouva sjednána a uzavřena v členském státě bydliště zaměstnance a stanovila, že místo výkonu práce se bude nacházet v členském státě zaměstnavatele, přestože tato práce nebyla vykonána z důvodu přičitatelného tomuto zaměstnavateli.
- 2) Ustanovení obsažená v oddíle 5 kapitoly II nařízení č. 1215/2012 musí být vykládána v tom smyslu, že brání použití vnitrostátních pravidel pro určení příslušnosti na takovou žalobu, jako je žaloba uvedená v bodě 1 výroku tohoto rozsudku, bez ohledu na to, zda jsou tato pravidla pro zaměstnance příznivější.
- 3) Článek 21 odst. 1 písm. b) bod i) nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že taková žaloba, jako je žaloba uvedená v bodě 1 výroku tohoto rozsudku, může být podána k soudu místa, kde nebo odkud zaměstnanec měl podle pracovní smlouvy plnit podstatnou část svých povinností vůči zaměstnavateli, aniž je dotčen čl. 7 bod 5 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky – Slovensko) – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Věc C-857/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Článek 102 SFEU – Zneužití dominantního postavení – Rozložení příslušnosti mezi Evropskou komisí a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž – Nařízení (ES) č. 1/2003 – Článek 11 odst. 6 – Ztráta příslušnosti vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž – Zásada ne bis in idem – Článek 50 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2021/C 138/13)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Slovak Telekom a.s.

Žalovaný: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Výrok

- 1) Článek 11 odst. 6 první věta nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] musí být vykládán v tom smyslu, že orgány pro hospodářskou soutěž členských států ztrácejí příslušnost používat články 101 a 102 SFEU, zahájí-li Komise řízení za účelem přijetí rozhodnutí, jímž se konstatuje jednání porušující uvedená ustanovení, pokud se tento formální akt týká těchž jednání údajně porušujících články 101 a 102 SFEU, kterých se dopustil tentýž jeden nebo několik podniků na témže jednom nebo několika výrobních a zeměpisných trzích během téhož jednoho nebo několika období, jako jsou ty, které jsou předmětem řízení dříve zahájeného nebo zahájených uvedenými orgány.
- 2) Zásada ne bis in idem, jak je zakotvena v článku 50 Listiny, musí být vykládána v tom smyslu, že se použije na taková jednání porušující právo hospodářské soutěže, jako je zneužití dominantního postavení uvedené v článku 102 SFEU, a zakazuje, aby byl podnik opětovně odsouzen nebo stíhán za protisoutěžní jednání, za které mu dřívějším rozhodnutím, proti kterému již nelze podat opravný prostředek, byla uložena sankce nebo bylo shledáno, že za toto jednání nenese odpovědnost. Tato zásada se naproti tomu nepoužije, pokud Komise a orgán pro hospodářskou soutěž členského státu odděleně a nezávisle stíhají a ukládají sankce podniku za jednání porušující článek 102 SFEU, které se týká odlišných výrobních nebo zeměpisných trhů, nebo pokud orgán pro hospodářskou soutěž členského státu ztratil příslušnost na základě čl. 11 odst. 6 první věty nařízení č. 1/2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 36, 3.2.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Les Chirugiens-Dentistes de France a další v. Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Věc C-940/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 4f odst. 6 – Vnitrostátní právní úprava – Připuštění možnosti částečného přístupu k některému z povolání podléhajících mechanismu automatického uznávání odborných kvalifikací“)

(2021/C 138/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Žalovaní: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Výrok

Článek 4f odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě, která připouští možnost částečného přístupu k některému z povolání podléhajících mechanismu automatického uznávání odborných kvalifikací podle ustanovení hlavy III kapitoly III této směrnice ve znění změn.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. února 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Lucembursko) – XI v. Caisse pour l'avenir des enfants

(Věc C-129/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2010/18/EU – Revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené – Vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje přiznání práva na rodičovskou dovolenou podmínce výkonu zaměstnání a z toho vyplývající povinné účasti pracovníka v daném systému sociálního zabezpečení ke dni narození dítěte“)

(2021/C 138/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: XI

Žalovaný: Caisse pour l'avenir des enfants

Výrok

Ustanovení 1.1, 1.2 a 2.1, jakož i ustanovení 3.1 písm. b) (revidované) rámcové dohody ze dne 18. června 2009, která je obsažena v příloze směrnice Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje přiznání práva na rodičovskou dovolenou nepřetržitým zaměstnáním dotyčného rodiče po dobu nejméně dvanácti měsíců bezprostředně před začátkem rodičovské dovolené. Naproti tomu tato ustanovení brání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje přiznání práva na rodičovskou dovolenou postavením pracovníka na straně rodiče v okamžiku narození nebo osvojení jeho dítěte.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Věc C-108/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 33 – Určení, kde dochází k uskutečnění zdanitelných plnění – Dodání zboží s přepravou – Dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet – Prodej prostřednictvím internetové stránky – Smlouva o přepravě uzavřená nabyvatelem se společností doporučenou dodavatelem“)

(2021/C 138/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Žalovaný: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Výrok

Článek 33 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o zboží prodávané prostřednictvím internetové stránky obchodu dodavatelem usazeným v jednom členském státě nabyvatelům nacházejícím se v jiném členském státě, pokud si tito nabyvatelé, podle přepravních možností nabízených dodavatelem, vyberou společnost pro přepravu tohoto zboží, navrženou touto internetovou stránkou, se kterou uzavírají jinou smlouvu, než jakou uzavřeli s dodavatelem pro nákup uvedeného zboží, musí být toto zboží považováno za přepravované „dodavatelem nebo na jeho účet“ ve smyslu článku 33, pokud dodavatel hraje rozhodující roli v iniciativě a organizaci podstatných kroků přepravy tohoto zboží, což musí ověřit předkládající soud, s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem sporu v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. ledna 2021 – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. v. Evropská komise

(Věc C-706/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh s potravinovými obaly pro maloobchodní prodej – Kasační opravný prostředek směřující proti odůvodnění – Zjevně nepřipustný kasační opravný prostředek“)

(2021/C 138/17)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (zástupci: původně S. Bariatti, E. Cucchiara a A. Cutrupi, avocati, poté E. Cucchiara, avvocato)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně P. Rossi a T. Vecchi, poté P. Rossi, G. Conte a C. Sjödin, zmocněnci)

Výrok

1. Kasační opravný prostředek se odmítá jako zjevně nepřipustný
2. CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA a Coopbox Eastern s.r.o. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti UC, TD

(Věc C-769/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 6 – Právo podezřelých a obviněných na informace o jejich právech – Článek 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie – Vyřízení věci v přiměřené lhůtě – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví ukončení soudního řízení v případě formálních vad obžaloby zjištěných soudem – Vrácení věci státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby – Přípustnost“)

(2021/C 138/18)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Účastníci původního trestního řízení

UC, TD

za přítomnosti: Spetsializirana prokuratura

Výrok

Článek 6 odst. 1, 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení, čl. 47 druhý pododstavec Listiny základních práv Evropské unie, jakož i zásada přednosti unijního práva a právo na úctu k lidské důstojnosti musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, která v případě vad v obžalobě, jejíž obsah je nejasný, neúplný nebo rozporuplný, nepřipouští možnost, aby státní zástupce odstranil tyto vady v rámci přípravného soudního jednání, během něhož byly tyto vady zjištěny a ukládá soudci povinnost zastavit soudní řízení a vrátit věc státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby.

(¹) Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Camelia Manéa v. Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie

(Věc C-892/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejná služba – Dočasný zaměstnanec – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí o neobnovení pracovní smlouvy – Zrušení rozhodnutí a přijetí nového rozhodnutí o neobnovení, které nabývá účinnosti ke dni přijetí prvního rozhodnutí – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2021/C 138/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Camelia Manéa (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Další účastník řízení: Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie (zástupci: M. Garnier a J. Rikkert, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Výrok

1. Kasační opravný prostředek se z části odmítá jako zjevně nepřipustný a z části zamítá jako zjevně neopodstatněný
2. Camelii Manea se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 21. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Nivelles – Belgique) – UF v. Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Věc C-105/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a čl. 94 jednacího řádu Soudního dvora – Předkládací rozhodnutí – Neuvedení důvodů, proč je třeba odpovědět na předběžné otázky pro účely vyřešení sporu v původním řízení – Zjevná nepřijatelnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2021/C 138/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Nivelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: UF

Žalovaní: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Nivelles (Belgie) rozhodnutím ze dne 3. února 2020 je zjevně nepřijatelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 25.5.2020.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 23. září 2020 – Ts. M. Ts. T. M. M.

(Věc C-455/20)

(2021/C 138/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rajonen sad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ts. M. Ts. T. M. M.

Usnesením ze dne 27. ledna 2021 nařídil Soudní dvůr (šestý senát) vyškrtnutí věci z rejstříku.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Španělsko) dne 11. prosince 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio v. Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Věc C-676/20)

(2021/C 138/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Žalovaný: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní právní úprava, která umožňuje veřejným zadavatelům využívat dohod se soukromými neziskovými subjekty – nejen dobrovolnickými organizacemi – za účelem poskytování všech druhů sociálních služeb osobám za náhradu nákladů, bez použití postupů stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014⁽¹⁾ a bez ohledu na odhadovanou hodnotu, a to prostě tím, že tato vztahy označí za nesmluvní, slučitelná s unijním právem – článkem 49 SFEU⁽²⁾ a články 76 a 77 (ve spojení s článkem 74 a přílohou XIV) směrnice [2014/24/EU] o zadávání veřejných zakázek?
- 2) Je vnitrostátní právní úprava, která při poskytování zdravotnických a sociálních služeb obecného zájmu umožňuje obejít právní úpravu v oblasti zadávání veřejných zakázek, a to prostřednictvím techniky součinnosti, jako doplňku k zajišťování těchto služeb vlastními prostředky nebo jeho nahrazení, nikoli z důvodu vhodnosti této techniky k řádnému poskytování služby, nýbrž k dosažení konkrétních cílů sociální politiky, které se dotýkají způsobu poskytování služby nebo které jsou požadovány od poskytovatele k tomu, aby byl vybrán, a to třebaže nadále platí zásady veřejnosti, hospodářské soutěže a transparentnosti, slučitelná s unijním právem – článkem 49 SFEU a články 76 a 77 (ve spojení s článkem 74 a přílohou XIV) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014?
- 3) V případě kladné odpovědi, je výlučné a vylučující vyhrazení této techniky neziskovým subjektům – nejen dobrovolnickým organizacím –, třebaže je dodržena zásada transparentnosti a veřejnosti, slučitelná s unijním právem – opakovaně citovanými ustanoveními a kromě nich s článkem 15 odst. 2 písm. b) směrnice 2006/123/ES Parlamentu a Rady ze dne 12. prosince 2007 o službách na vnitřním trhu⁽³⁾?
- 4) Lze mít s ohledem na čl. 15 odst. 2 písm. b) směrnice o službách [2006/123/ES] za to, že přiznat veřejným zadavatelům diskreční pravomoc využít součinnosti k pověření zajišťování sociálních a zdravotnických služeb neziskové subjekty znamená podmínit přístup k těmto službám určitou právní formou? V případě kladné odpovědi na tuto otázku, je taková vnitrostátní právní úprava, jako je dotčená právní úprava, u níž stát neoznámil Komisi zavedení požadavku právní formy, platná s ohledem na čl. 15 odst. 7 směrnice o službách?
- 5) Pokud jsou odpovědi na výše uvedené otázky kladné, musí být články 49 a 56 SFEU, články 76 a 77 (ve spojení s článkem 74 a přílohou XIV) směrnice [2014/24/EU] o zadávání veřejných zakázek a čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 123/2006/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu vykládány v tom smyslu, že umožňují veřejným zadavatelům, aby při výběru neziskového subjektu (nejen dobrovolnických organizací), se kterým bude sjednáno poskytování všech druhů sociálních služeb osobám — nejen služeb uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. j) posledně uvedené směrnice — zařadili mezi výběrová kritéria kritérium *usazení v místě nebo oblasti, kde má být služba poskytována*?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2014, L 94, s. 65 (o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES)

⁽²⁾ Úř. věst. 2012, C 326, s. 47

⁽³⁾ Úř. věst. 2006, L 376, s. 36

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 4. ledna 2021 – FS v. Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

(Věc C-3/21)

(2021/C 138/23)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: FS

Žalovaní: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Předběžné otázky

1. zahrnuje pojem „žádost“ ve smyslu článku 81 nařízení č. 883/2004⁽¹⁾ trvající stav pobírání pravidelných dávek od prvního členského státu (přičemž tyto dávky mají být správně vypláceny druhým členským státem), a to při každé jednotlivé příležitosti, kdy je tato dávka vyplácena, a to i po podání původní žádosti a po vydání původního rozhodnutí o přiznání dávky prvním členským státem?
2. v případě kladné odpovědi na první otázku, musí být v případě, že je žádost o sociální zabezpečení podána nesprávně členskému státu původu, zatímco měla být podána druhému členskému státu, povinností tohoto druhého členského státu podle článku 81 nařízení č. 883/2004 (konkrétně povinnost považovat žádost podanou členskému státu původu za přípustnou ve druhém členském státě) vykládána tak, že je zcela nezávislá na povinnosti žalobkyně uvést správné informace o místě svého bydliště podle čl. 76 odst. 4 nařízení č. 883/2004, takže žádost, která byla nesprávně podána členskému státu původu, musí být přijata jako přípustná druhým členským státem pro účely článku 81 bez ohledu na nesplnění povinnosti žalobkyně poskytnout správné informace o místě svého bydliště v souladu s čl. 76 odst. 4, ve lhůtě pro podání žádosti stanovené právní úpravou tohoto druhého členského státu?
3. [má] obecná zásada efektivity dle unijního práva za následek, že přístup k právům založeným na unijním právu je za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci (konkrétně za okolností, kdy občan Unie vykonávající svá práva volného pohybu poruší svou povinnost vyznat orgány sociálního zabezpečení členského státu původu o změně země bydliště dle čl. 76 odst. 4), zbaven účinku požadavkem vnitrostátního práva v členském státě, v němž je právo volného pohybu vykonáváno, podle nějž je podmínkou přiznání zpětné účinnosti žádosti o rodinné přídatky to, aby občan Unie o poskytnutí této dávky požádal ve druhém členském státě ve lhůtě dvanácti měsíců stanovené vnitrostátním právem tohoto druhého členského státu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 14. ledna 2021 – SRS, AA v. Minister for Justice and Equality

(Věc C-22/21)

(2021/C 138/24)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobci: SRS, AA

Žalovaná: Minister for Justice and Equality

Předběžné otázky

1. Může být výraz „člen domácnosti občana Unie“, tak jak je používán v článku 3 směrnice 2004/38/ES ⁽¹⁾, definován tak, aby byl univerzálně použitelný v celé Unii, a pokud ano, jak tato definice zní?
2. Pokud tento výraz nelze definovat, jaká kritéria mají soudci uplatňovat při hodnocení důkazů, aby mohly vnitrostátní soudy podle ustáleného seznamu faktorů rozhodovat o tom, kdo je, či není členem domácnosti občana Unie pro účely volného pohybu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski gradski sad (Bulharsko) dne 4. února 2021 – trestní řízení proti KT

(Věc C-71/21)

(2021/C 138/25)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski gradski sad

Účastník původního trestního řízení

KT

Předběžné otázky

- 1) Umožňují ustanovení čl. 1 odst. 2 a odst. 3 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem vydání nového zatýkácího rozkazu za účelem trestního stíhání ve stejné věci na osobu, jejíž předání jeden členský stát odmítl na základě čl. 1 odst. 3 Dohody ve spojení s článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod?
- 2) Umožňují ustanovení čl. 1 odst. 3 Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem, jakož i čl. 21 odst. 1 a čl. 67 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 6 a čl. 45 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, aby členský stát, jemuž je zatýkácí rozkaz určen, ve věci, v níž jiný členský stát odmítl předání stejné osoby k trestnímu stíhání pro stejné obvinění, znovu rozhodl poté, co vyžádaná osoba využila svého práva na volný pohyb a přestěhovala se ze státu, v němž bylo předání odmítnuto, do státu, jemuž je určen nový zatýkácí rozkaz?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 4. února 2021 – SIA „PRODEX“ v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-72/21)

(2021/C 138/26)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně v prvním stupni a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: SIA „PRODEX“

Žalovaná v prvním stupni a odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být kombinovaná nomenklatura obsažená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011 ⁽²⁾, vykládána v tom smyslu, že položka 4418 20 kombinované nomenklatury může zahrnovat dveřní rámy, dveřní zárubně a prahy jakožto samostatné zboží?
- 2) Může ve světle pravidla 2 písm. a) první věty všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury, která jsou uvedena v příloze I první části hlavě I části A nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, položka 4418 20 kombinované nomenklatury zahrnovat rovněž dveřní rámy a dveřní zárubně, dveřní desky a prahy, jejichž zpracování není dokončeno, pokud již mají při předložení podstatné rysy kompletních nebo dokončených dveřních ráků, dveřních zárubní a prahů?
- 3) Musí být dřevěné desky a lišty dotčené ve věci v původním řízení, z jejichž tvaru a povrchové úpravy lze sice obecně vyvodit, že jsou pravděpodobně používány k výrobě dveří, dveřních ráků, dveřních zárubní a prahů, avšak je nutné, aby před montáží dveří byly zkráceny za účelem úpravy jejich délky a aby byly opatřeny prostorem pro připojení a v případě potřeby i prostorem pro dveřní závěsy a prostorem pro zámky, zařazené do položky 4418 20, nebo – na základě vlastností konkrétních desek či lišt – do čísel 4411 a 4412 kombinované nomenklatury?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 2011, L 282, s. 1, oprava Úř. věst. 2011, L 290, s. 6).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 1. února 2021 – AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited v. Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Věc C-78/21)

(2021/C 138/27)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited

Žalovaná: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Předběžné otázky

- 1) Mohou být za pohyb kapitálu ve smyslu čl. 63 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie považovány rovněž finanční půjčky a úvěry, jakož i operace na běžných a vkladových účtech u finančních institucí (včetně bank), jež jsou uvedeny v příloze I směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy [o ES] ⁽¹⁾?
- 2) Je omezení (nevyplývající přímo z právních předpisů členského státu), jež bylo uloženo příslušným orgánem členského státu konkrétní úvěrové instituci a jímž se této instituci zakazuje navazovat obchodní vztahy a nařizuje, aby ukončila již navázané obchodní vztahy s osobami, které nejsou státními příslušníky Lotyšské republiky, opatřením přijatým členským státem ve smyslu čl. 63 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, které jako takové představuje omezení volného pohybu kapitálu mezi členskými státy, jež je zakotven ve výše uvedeném ustanovení?
- 3) Je omezení volného pohybu kapitálu, jež zaručuje čl. 63 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, odůvodněno cílem, jímž je předcházet využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu, jak je stanoveno v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES ⁽²⁾?
- 4) Je prostředek, který byl zvolen členským státem – tj. povinnost, jíž se určité úvěrové instituci ukládá zdržet se navazování obchodních vztahů a ukončit již navázané obchodní vztahy s osobami, které nejsou státními příslušníky konkrétního členského státu (Lotyšské republiky) – vhodný pro dosažení cíle uvedeného v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES, a představuje tudíž výjimku stanovenou v čl. 65 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1988, L 178, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. 2015, L 141, s. 73.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal du travail de Liège (Belgie) dne 15. února 2021 – VW v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Věc C-92/21)

(2021/C 138/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: VW

Žalovaná: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Předběžné otázky

Představuje opravný prostředek, který má podle vnitrostátního práva k dispozici žadatel o azyl, jenž byl vyzván k tomu, aby svou žádost o mezinárodní ochranu nechal posoudit v jiném členském státě, který nemá odkladný účinek a takový účinek mu může být přiznán pouze v případě zbavení svobody za účelem okamžitého přemístění, účinný opravný prostředek ve smyslu článku 27 nařízení Dublin III ⁽¹⁾?

Musí být účinný opravný prostředek podle článku 27 nařízení Dublin III chápán v tom smyslu, že brání pouze výkonu rozhodnutí o nuceném přemístění během přezkumu opravného prostředku podaného proti uvedenému rozhodnutí o přemístění, nebo že zakazuje jakékoli přípravné opatření směřující k vyhoštění, jako je přesun do střediska, které zajišťuje přípravu plánu návratu pro žadatele o azyl, kteří byli vyzváni, aby svou žádost o mezinárodní ochranu nechali posoudit v jiné evropské zemi?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Bremen (Německo) dne 16. února 2021 – DM v. CTS Eventim AG & Co. KGaA

(Věc C-96/21)

(2021/C 138/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Bremen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DM

Žalovaná: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Předběžná otázka

Musí být čl. 16 písm. l) směrnice 2011/83/EU ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pro vyloučení práva spotřebitele odstoupit od smlouvy postačuje, pokud obchodník spotřebiteli neposkytne přímo službu související s rekreační činností, nýbrž spotřebiteli prodá pouze právo přístupu k takové službě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).

Žaloba podaná dne 26. února 2021 – Česká republika v. Polská republika**(Věc C-121/21)**

(2021/C 138/30)

*Jednací jazyk: polština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Česká republika (zástupci: M. Smolek, L. Dvořáková a J. Vlácil, zmocněnci)*Žalovaná:* Polská republika**Návrhové žádání žalobkyně**

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozhodl, že Polská republika:
 - umožněním prodloužení povolení k těžbě hnědého uhlí o 6 let bez provedení posouzení vlivu na životní prostředí nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2011/92 (¹) spolu s čl. 4 odst. 4 až 6, čl. 5 odst. 1 a 2, čl. 6, 7, 8 a 9 této směrnice;
 - umožněním vyloučení dotčené veřejnosti z řízení o vydání povolení k těžební činnosti nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 6 odst. 2 až 7, čl. 7 odst. 5, čl. 8, čl. 9 a čl. 11 odst. 1 směrnice 2011/92;
 - prohlášením rozhodnutí EIA za okamžitě vykonatelné nesplnila povinnosti vyplývající ze čl. 11 odst. 1 směrnice 2011/92;
 - nezahrnutím možného postupu pro případ neudělení výjimek pro dotčené vodní útvary dle čl. 4 odst. 5 směrnice 2000/60 (²) do rozhodnutí EIA nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 1 písm. a) bod ii) a písm. b) bod ii) směrnice 2000/60;
 - neumožněním zapojení dotčené veřejnosti a České republiky do řízení o vydání báňského povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 6 odst. 2 až 7, čl. 7 odst. 1, 2 a 5 a čl. 8 směrnice 2011/92;
 - nezveřejněním báňského povolení do roku 2026 a jeho neposkytnutím České republice ve srozumitelné podobě nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2011/92;
 - neumožněním soudního přezkumu báňského povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 11 odst. 1 směrnice 2011/92;
 - nezveřejněním báňského povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 7 směrnice 2003/4 (³);
 - neposkytnutím kompletních informací v souvislosti s řízením o vydání báňského povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývající ze zásady loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU;
 - nedostatečným zohledněním rozhodnutí EIA v báňském povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 2 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 1 směrnice 2011/92;
 - nedostatečným stanovením veškerých environmentálních podmínek v báňském povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 8a odst. 1 písm. b) směrnice 2011/92;
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně žalobní důvody, které vychází z porušení směrnice 2011/92, směrnice 2000/60 a směrnice 2003/4 a Smlouvy o EU (zásada loajální spolupráce).

1. Polská republika zavedla vnitrostátní právní úpravu, podle které je možné prodloužit povolení k těžební činnosti o 6 let bez posouzení vlivů na životní prostředí a podle které je řízení o vydání povolení k těžební činnosti ve většině případů neveřejné. Tím porušila směrnici 2011/92.
2. Polská republika porušila směrnici 2011/92 tím, že rozhodnutí o environmentálních podmínkách k záměru rozšíření a prodloužení těžební činnosti v dole Turów do roku 2044 prohlásila za okamžitě vykonatelné, čímž vyloučila účinnou právní ochranu vůči tomuto rozhodnutí. Zároveň Polská republika porušila směrnici 2000/60 tím, že rozhodnutí o environmentálních podmínkách nepokrývá adekvátně celou dobu záměru z hlediska dopadů těžby na stav vodních útvarů.
3. Polská republika porušila směrnici 2011/92 tím, že neumožnila dotčené veřejnosti ani České republice zapojení do řízení o vydání finálního povolení k těžební činnosti v hnědohelném dole Turów do roku 2026, že vydané povolení nezveřejnila a České republice jej zaslala nekompletní a se zpožděním, že polské právo brání přezkumu tohoto povolení ze strany dotčené veřejnosti a také tím, že v tomto povolení nebylo řádně zohledněno posouzení vlivů na životní prostředí. Tímto jednáním se Polská republika dopustila též porušení směrnice 2003/4 a zásady loajální spolupráce dle čl. 4 odst. 3 SEU.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí; Úř. věst. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky; Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS; Úř. věst. 2003, L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375.

Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Maďarsko v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-156/21)

(2021/C 138/31)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a M. M. Tátrai, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie ⁽¹⁾,

podpůrně

— zrušil následující ustanovení nařízení 2020/2092:

— čl. 4 odst. 1,

— čl. 4 odst. 2 písm. h),

— čl. 5 odst. 2,

— čl. 5 odst. 3 předposlední věta,

— čl. 5 odst. 3 poslední věta,

— čl. 6 odst. 3 a 8

a

— uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. První důvod, vycházející z nevhodnosti právního základu nařízení a neexistence vhodného právního základu

Článek 322 odst. 1 písm. a) SFEU, označený za právní základ napadeného nařízení, umožňuje unijnímu normotvůrci přijímat finanční pravidla týkající se plnění rozpočtu; uvedené nařízení však neobsahuje ustanovení tohoto druhu. Právní základ nařízení je tedy nevhodný a nařízení postrádá vhodný právní základ.

2. Druhý důvod vycházející z porušení článku 7 SEU ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 SEU a článkem 269 SFEU

Postup zavedený napadeným nařízením vyžaduje konkretizaci, v souvislosti se specifickým rozpočtem, postupu, o kterém hovoří článek 7 SEU, což článek 7 SEU neumožňuje. Samotné vytvoření paralelního postupu napadeným nařízením porušuje článek 7 SEU a obchází jej. Zároveň je postup zavedený nařízením v rozporu s rozdělením pravomocí podle čl. 4 odst. 1 SEU, porušuje zásadu svěřených pravomocí zakotvenou v čl. 5 odst. 2 SEU a zásadu institucionální rovnováhy stanovenou v čl. 13 odst. 2 SEU a porušuje článek 269 SFEU z důvodu pravomoci přiznané Soudnímu dvoru.

3. Třetí důvod vycházející z porušení obecných zásad unijního práva, a sice zásad právní jistoty a jasnosti právních předpisů

Základní pojmy použité napadeným nařízením zčásti nejsou definovány a zčásti ani nemohou být předmětem jednotné definice, a nejsou tudíž vhodné jako základ posouzení a opatření, která lze učinit nebo přijmout na základě nařízení, ani k tomu, aby členskými státními umožnily určit s potřebnou jistotou, co se od nich očekává v souvislosti s jejich právními řády nebo fungováním jejich orgánů. Různá konkrétní ustanovení nařízení, jak jednotlivě, tak společně, rovněž vykazují takový stupeň právní nejistoty stran uplatňování nařízení, že jsou v rozporu s obecnými zásadami právní jistoty a jasnosti právních předpisů, platnými v unijním právu.

4. Čtvrtý důvod týkající se zrušení čl. 4 odst. 1 nařízení

Článek 4 odst. 1 napadeného nařízení umožňuje přijetí opatření rovněž v případě ohrožení rozpočtu Unie nebo finančních zájmů Unie. Při neexistenci konkrétního dotčení nebo dopadu lze přijetí opatření, která lze podle nařízení přijmout, považovat za nepřiměřené. Uvedené ustanovení je rovněž v rozporu se zásadou právní jistoty.

5. Pátý důvod týkající se zrušení čl. 4 odst. 2 písm. h) nařízení

Článek 4 odst. 2 písm. h) napadeného nařízení umožňuje konstatovat porušování zásad právního státu a přijetí opatření rovněž v případě jiných situací nebo jednání orgánů členskými státními, které jsou relevantní pro řádné finanční řízení rozpočtu Unie nebo ochranu finančních zájmů Unie, což je při neexistenci konkrétní definice postížitelných jednání a situací v rozporu se zásadou právní jistoty.

6. Šestý důvod týkající se zrušení čl. 5 odst. 2 nařízení

Podle čl. 5 odst. 2 napadeného nařízení skutečnost, že jsou přijata vůči členskému státu opatření, to znamená je připraven o prostředky pocházející z rozpočtu Unie, nezbavuje vládu dotčeného členského státu povinnosti nadále poskytovat finance konečným příjemcům programů, jak bylo dohodnuto předem. To je na jedné straně v rozporu s právním základem nařízení, jelikož to znamená zátěž pro rozpočty členských států, a z druhé to znamená porušení ustanovení unijního práva v oblasti rozpočtového deficitu a porušení zásady rovného zacházení s členskými státy.

7. Sedmý důvod týkající se zrušení čl. 5 odst. 3 třetí věty nařízení

Podle čl. 5 odst. 3 třetí věty napadeného nařízení musí opatření, která mají být přijata, zohledňovat povahu, dobu trvání, závažnost a rozsah porušování zásad právního státu, což zpochybňuje vztah mezi zjištěným porušováním zásad právního státu a konkrétním dopadem na rozpočet Unie nebo finanční zájmy Unie a to je neslučitelné s právním základem nařízení a s článkem 7 SEU. To, že opatření nejsou vymezena s patřičnou přesností, je rovněž v rozporu se zásadou právní jistoty.

8. Osmý důvod týkající se zrušení čl. 5 odst. 3 poslední věty nařízení

Podle čl. 5 odst. 3 poslední věty napadeného nařízení se opatření, která mají být přijata, *pokud možno* zaměří na činnosti Unie, které jsou porušováním zásad právního státu dotčeny, což nezaručuje přímý vztah mezi konkrétně zjištěným porušováním zásad právního státu a opatřeními, která mají být přijata, a znamená to tedy porušení jak zásady proporcionality, tak zásady právní jistoty kvůli nevhodnému stanovení souvislosti mezi porušováním zásad právního státu a opatřeními, která mají být přijata.

9. Devátý důvod týkající se zrušení čl. 6 odst. 3 a 8 nařízení

Podle čl. 6 odst. 3 a 8 napadeného nařízení Komise při posuzování, které provádí, zohlední příslušné informace z dostupných zdrojů, včetně rozhodnutí, závěrů a doporučení orgánů Unie, jiných příslušných mezinárodních organizací a dalších uznávaných institucí, a při posuzování přiměřenosti opatření, která mají být uložena, zohlední takové informace a pokyny, což nepředstavuje dostatečně přesnou definici použitých informací. To, že informace a zdroje použité Komisí nejsou dostatečně definovány, je v rozporu se zásadou právní jistoty.

(¹) Úř. věst. 2020, L 433I, s. 1.

Žaloba podaná dne 11. března 2021 – Polská republika v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-157/21)

(2021/C 138/32)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2092 ze dne 16. prosince 2020 o obecném režimu podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie (¹) v celém rozsahu;

— uložil Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Žalobní důvod vycházející z neexistence platného právního základu nařízení 2020/2092.

Polsko tvrdí, že nařízení vydané na základě čl. 322 odst. 1 písm. a) SFEU nemůže stanovit podmínky porušování zásad definujících pojem „právní stát“ a opravňovat Komisi a Radu k identifikaci porušování těchto zásad určitým členským státem, a v důsledku toho přijímání opatření k ochraně rozpočtu Unie formou prováděcích aktů. Polsko dále uvádí, že zavedený mechanismus nespĺňuje podmínky, které by měl splňovat mechanismus podmíněnosti, takže představuje mechanismus ukládání sankcí členským státům za nedodržování jejich Smluvních závazků.

- 2) Podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr uznal pravomoc unijního normotvůrce přijmout nařízení 2020/2092, žalobní důvod vycházející z nesprávného právního základu tohoto nařízení.
- 3) Podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr uznal pravomoc unijního normotvůrce přijmout nařízení 2020/2092, žalobní důvod vycházející z porušení Protokolu (č. 2) o používání zásad subsidiarity a proporcionality.
- 4) Žalobní důvod vycházející z porušení čl. 296 druhého pododstavce SFEU spočívajícího v nedostatečném odůvodnění návrhu nařízení 2020/2092.
- 5) Žalobní důvod vycházející z porušení článku 7 SEU.

Polsko uvádí, že nařízení 2020/2092 zavádí nový a ve Smlouvách nestanovený mechanismus kontroly dodržování zásad právního státu členskými státy, a tudíž vyvolává účinky rovnocenné změně Smluv. Nařízení 2020/2092 navíc vzhledem k tomu, že se cíl mechanismu v něm zavedeného překrývá s cílem postupu podle článku 7 SEU, vede k obcházení postupu stanoveného v článku 7 SEU, což zpochybňuje opodstatněnost jeho dalšího uplatňování, resp. znamená jeho bezpředmětnost.

- 6) Žalobní důvod vycházející z porušení čl. 269 prvního pododstavce SFEU spočívajícího v definování hodnoty „právního státu“ jakožto pojmu primárního práva podle článku 2 SEU aktem práva sekundárního, a sice nařízením 2020/2092.
- 7) Žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 a odst. 2 věty druhé, jakož i čl. 5 odst. 2 SEU.

Tento žalobní důvod rozvádí argumentaci uvedenou v prvním žalobním důvodu. Polsko tvrdí, že unijní normotvůrce tím, že zavedl mechanismus kontroly dodržování zásad právního státu členskými státy stanovený v nařízení 2020/2092, porušil zásadu svěřených pravomocí zakotvenou v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 SEU. Polsko dále uvádí, že normotvůrce porušil i povinnost stanovenou v čl. 4 odst. 2 větě druhé SEU, a sice povinnost respektovat základní funkce státu, zejména těch, které souvisejí se zajištěním územní celistvosti, udržením veřejného pořádku a ochranou národní bezpečnosti.

- 8) Žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení s členskými státy (čl. 4 odst. 2 věta první SEU).

Polsko tvrdí, že ustanovení nařízení nezaručují, že před identifikací porušování zásad právního státu bude provedeno „důkladné kvalitativní posouzení“, které bude objektivní, nestranné a spravedlivé. Polsko dále uvádí, že postup přijímání opatření k ochraně rozpočtu Unie přímo a jednoznačně diskriminuje menší a středně velké členské státy ve srovnání s velkými státy.

- 9) Žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty.

Polsko tvrdí, že ustanovení nařízení 2020/2092, zejména ustanovení článku 3 a čl. 4 odst. 2 – předpoklady pro posouzení porušování zásad právního státu – nespĺňují požadavky jasnosti a přesnosti.

- 10) Žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality (čl. 5 odst. 4 SEU).
- 11) Žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci spočívajícího v zavedení mechanismu, jehož skutečným účelem není ochrana rozpočtu Unie, nýbrž obcházení formálních požadavků pro zahájení postupu stanoveného v článku 7 SEU, jakož i hmotněprávních požadavků pro zahájení řízení podle článku 258 SFEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 433I, s. 1.

**Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 11. ledna 2021 – Evropská komise
v. Maďarsko**

(Věc C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda pátého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 77, 9.3.2020.

**Usnesení předsedy šestého senátu Soudního dvora ze dne 30. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Tribunal d'instance de Rennes – Francie) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans
Pontlieue v. OG**

(Věc C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda šestého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 27. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné
otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Španělsko) – ZP
v. Delegación del Gobierno en Melilla**

(Věc C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 137, 27.4.2020.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. ledna 2021 – Evropská komise v. Italská republika**(Věc C-227/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 138/36)

Jednací jazyk: italsština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 255, 3.8.2020.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgie) – PR v. Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**(Věc C-335/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 138/37)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 21.9.2020.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 25. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Wien – Rakousko) – Österreichische Apothekerkammer v. HA**(Věc C-407/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 138/38)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 443, 21. 12. 2020.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Noord-Holland – Nizozemsko) – P v. Swiss International Air Lines AG**(Věc C-512/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 138/39)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 443, 21.12.2020.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2021 – Ryanair v. Komise

(Věc T-238/20) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Trh letecké dopravy ve Švédsku, ze Švédska a do Švédska – Úvěrové záruky, jejichž cílem je podpořit letecké společnosti v rámci pandemie COVID-19 – Rozhodnutí nevznášet námitky – Dočasný rámec pro opatření státní podpory – Opatření, které má napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu – Volný pohyb služeb – Rovné zacházení – Přiměřenost – Kritérium držení licence vydané švédskými orgány – Absence poměření prospěšných účinků podpory a jejich negativních účinků na podmínky obchodu a na zachování nenarušené hospodářské soutěže – Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU – Ratio legis – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2021/C 138/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. C. Laprévotte, S. Rating a I.-G. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, S. Noë a F. Tomat, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel a P. Dodeller, zmocněnci), Švédské království (zástupci: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson a J. Lundberg, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2020) 2366 final ze dne 11. dubna 2020 o státní podpoře SA.56812 (2020/N) – Švédsko – COVID-19: režim úvěrových záruk ve prospěch leteckých společností.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Ryanair DAC ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů vynaložených v rámci žádosti o důvěrné zacházení.
- 3) Francouzská republika a Švédské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2021 – Ryanair v. Komise(Věc T-259/20) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Francouzský trh letecké dopravy – Moratorium na platbu daně z civilního letectví a solidární daně z letenek, splatných měsíčně v období od března do prosince 2020, v souvislosti s pandemií COVID-19 – Rozhodnutí nevznášet námitky – Podpora určená k náhradě škod způsobených mimořádnou událostí – Volný pohyb služeb – Rovné zacházení – Kritérium držení licence vydané francouzskými orgány – Přiměřenost – Článek 107 odst. 2 písm. b) SFEU – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2021/C 138/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. C. Laprévotte, S. Rating a I.-G. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, S. Noë a C. Georgieva-Kecsmar, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Francouzská republika (zástupci: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel a P. Dodeller, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2020) 2097 final ze dne 31. března 2020 o státní podpoře SA.56765 (2020/N) – Francie – COVID-19 – Moratorium na platby daní z letecké dopravy přijaté ve prospěch podniků veřejné letecké dopravy.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Ryanair DAC ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů vynaložených v rámci žádosti o důvěrné zacházení.
- 3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 215, 29.6.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2021 – sprd.net v. EUIPO – Shirlabor (I love)(Věc T-19/20) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie I love – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Ochranná známka tvořená reklamním sloganem – Povinnost uvést odůvodnění – Článek 94 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Nepoužitelnost čl. 16 odst. 1 písm. a) nařízení v přenesené působnosti (UE) 2018/625 – Přípustnost důkazů – Článek 97 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Nestrannost – Článek 95 odst. 1 nařízení 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2021/C 138/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: sprd.net AG (Lipsko, Německo) (zástupce: J. Hellenbrand, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Shirlabor GmbH (Münster, Německo) (zástupce: O. Wallscheid, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. října 2019 (věc R 5/2019-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Shirlabor s sprd.net.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost sprd.net AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) Společnost Shirlabor GmbH ponese vlastní náklady řízení

(¹) Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2021 – Fryč v. Komise

(Věc T-92/20) (¹)

(„Mimosmluvní odpovědnost – Státní podpory – Nařízení o blokových výjimkách – Program podpor poskytnutých českými orgány některým podnikům – Rozhodnutí Komise, kterým se tento program schvaluje – Žaloba na neplatnost odmítnutá pro opožděnost – Škoda údajně způsobená akty Komise a unijních soudů – Promlčení – Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná – Příčinná souvislost – Žaloba zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2021/C 138/43)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Petr Fryč (Pardubice, Česká republika) (zástupkyně: Š. Oharková, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsmar a K. Walkerová, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na přiznání náhrady škody údajně vzniklé žalobci zaprvé v důsledku přijetí nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. 2008, L 214, s. 3), zadruhé v důsledku přijetí rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 2007 a jeho nezveřejnění, zatřetí v důsledku nečinnosti a chybného postupu Komise při vyřizování stížností podaných žalobcem v letech 2016 až 2018 a začtvrté v důsledku usnesení ze dne 5. září 2019, Fryč v. Komise (C230/19 P, nezveřejněné, EU:C:2019:685), a ze dne 15. ledna 2019, Fryč v. Komise (T513/18, nezveřejněné, EU:T:2019:22).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

- 2) O návrhu České republiky na vstup do řízení jako vedlejší účastnice již není důvodné rozhodovat.
- 3) Petr Fryč ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, s výjimkou nákladů řízení souvisejících s návrhem na vstup vedlejší účastnice do řízení.
- 4) Petr Fryč a Komise ponесou vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup vedlejší účastnice do řízení.

(¹) Úř. věst. C 161, 11.5.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. února 2021 – Sam McKnight v. EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Věc T-176/20) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Zrušení napadeného rozhodnutí – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2021/C 138/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sam McKnight Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: P. Sipos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: E. Stoyanov Edissonov a I. Robledo McClymont, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. ledna 2020 (věc R 689/2019-4) týkajícímu se námítkového řízení mezi společnostmi Carolina Herrera a Sam McKnight.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Sam McKnight Ltd a Carolina Herrera Ltd.

(¹) Úř. věst. C 191, 8.6.2020.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. února 2021 – PNB Banka v. ECB

(Věc T-230/20 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská a měnová politika – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly v oblasti dohledu svěřené ECB – Rozhodnutí o odebrání povolení úvěrové instituci – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2021/C 138/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. Bonnard, V. Hümpfner a C. Hernández Saseta, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Lotyšská republika (zástupci: K. Pommere, V. Soņeca a E. Bārdiņš, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí ECB ze dne 17. února 2020 o odebrání povolení žalobkyni.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2020 – Komise v. CEVA a další

(Věc T-748/20)

(2021/C 138/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà a M. Ilkova, zmocněnci, ve spolupráci s E. Bouttierem, advokátem)

Žalovaní: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francie), SELARL TCA, jakožto soudem ustanovený zmocněnec v řízení o sanaci společnosti CEVA (Saint-Brieuc, Francie), a SELARL AJIRE, jakožto zmocněnec pro dozor nad prováděním sanačního plánu společnosti CEVA (Rennes, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil CEVA, zastoupené jejím předsedou, povinnost zaplatit žalobkyni částku 234 491,02 eura, která odpovídá jistině ve výši 168 220,16 euro a úrokům z prodlení ve výši 66 270,86 euro;
- uložil CEVA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z opodstatněnosti návrhu na základě rozhodčí doložky smlouvy o dotaci č. Q5RS 2000 31334, která v článku 5 stanoví, že pouze Soud prvního stupně Evropských společenství (nyní „Tribunál Evropské unie“) a v případě kasačního opravného prostředku Soudní dvůr Evropských společenství (nyní „Soudní dvůr Evropské unie“) mají pravomoc rozhodovat veškeré spory mezi Společenstvím (nyní „Unie“) na jedné straně a smluvními stranami na straně druhé, pokud jde o platnost, použití nebo jakýkoli výklad uvedené smlouvy.
2. Druhý žalobní důvod vychází z povinnosti podat žalobu proti zmocněnci pro dozor nad prováděním sanačního plánu a soudem ustanovenému zmocněnci v řízení o sanaci společnosti CEVA v souvislosti se zahájením sanačního řízení týkajícího se této společnosti. Žalobkyně má totiž za to, že jelikož byla tato žaloba podána po přijetí sanačního plánu, věřitel musí zažalovat nejenom zmocněnce pro dozor nad prováděním plánu, ale rovněž soudem ustanoveného zmocněnce jakožto orgány zapojené do postupu prověřování a přiznávání pohledávek.

3. Třetí žalobní důvod vychází z podvodu, kterého se dopustila společnost CEVA, a ze závažných finančních nesrovnalostí zjištěných v rámci auditu. Žalobkyně zejména poukazuje na to, že francouzské soudy uvedly, že CEVA tím, že předložila podvodná prohlášení ohledně počtu hodin věnovaných různým projektům, na které získala dotace z Evropské unie, porušila své smluvní povinnosti. Vyplývá z toho povinnost vrátit zálohy poskytnuté žalobkyní v důsledku podvodných jednání ze strany společnosti CEVA.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – EVH v. Komise

(Věc T-53/21)

(2021/C 138/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: EVH (Halle nad Sálou, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Povolovací rozhodnutí vykazuje formální nedostatky.

- Napadené spojení M.8870, které žalovaná povolila, bylo chybně odděleno od jednotné celkové fúze společností E.ON SE (dále jen „E.ON“) a RWE AG (dále jen „RWE“), která rozděluje jednotlivé sféry vytváření hodnot v odvětví energetiky. Celková operace je vzájemně úzce spojena a zahrnuje kromě převodu společnosti innogy SE (dále jen „innogy“), která je dceřinou společností RWE, na E.ON, i nabytí výrobních kapacit společnosti E.ON společností RWE (věc M.8871) samostatně povolené žalovanou a nabytí 16,67 % účasti na společnosti E.ON společností RWE, které povolil Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro ochranu hospodářské soutěže). Žalovaná kromě toho žalobkyni vážně nevyšlechla a rozhodnutí odůvodnila příliš pozdě a nedostatečně.

2. Druhý žalobní důvod: Žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav.

- Žalovaná při určování relevantního výrobního trhu, pokud jde o dodávky elektřiny a plynu pro německé domácnosti a drobné komerční odběratele (dále jen „HuK“), nezkoumala, jak se z hlediska odběratelů projevuje homogenita aktiv, jednotnost účelu užívání a další důležité faktory dodávek pro HuK na definování těchto výrobních trhů. Nesprávně proto trhy základních dodávek a trhy zvláštních smluv považovala za samostatné trhy.

- Žalovaná, pokud jde o zeměpisné vymezení trhů, nezjistila, jaká je povaha nabídky a poptávky u dodávek pro HuK z místního pohledu a pominula tím skutečnou místní strukturu diferenciovanou na základě poštovních směrovacích čísel.
 - Pokud jde o podmínky na lokálních trzích HuK, nebylo (správně) vyhodnoceno spojení zákaznických portfolií společností E.ON a innogy v oblastech, do kterých dodávají a jsou v nich etablovány, dominantní postavení E.ON na ústředních prodejních kanálech Google, Verivox a Check24, jakož i schopnost vytlačit ostatní dodavatele.
 - Rovněž zjišťování skutečností týkajících se obchodů souvisejících se sítěmi bylo nedostatečné. To platí, jak pro výsadní postavení společnosti E.ON, pokud jde o pořizování síťového vybavení, služeb a informačních technologií, jakož i vlastní nabídku služeb souvisejících se sítěmi pro třetí subjekty při provozování rozvodných sítí, tak i pro vzájemnou konkurenci o samotné rozvodné sítě (tzv. konkurence o koncesi). Nebyly předpovězeny nebo byly předpovězeny nesprávně zejména budoucí dopady skutečnosti, že společnost innogy již nebude konkurentkou společnosti E.ON v soutěži o koncesi.
 - Inovativní obchod na pomezí distribuce a provozování sítě, na kterém dominuje společnost E.ON, byl analyzován jen selektivně, mimo jiné s ohledem na důležitost měření, které otvírá dveře pro inovativní produktová řešení, a roli kterou na tomto poli hraje společnost E.ON. Pokud jde o prudce rostoucí elektro-mobilitu, bylo blíže přihlédnuto jen k provozu dobíjecích stanic na dálnicích, který ovšem představuje pouze část trhu. Nejdůležitější témata budoucnosti, Big Data a inovativní balíčky produktů byly projednány jen velmi zkráceně.
 - Posuzování jako celek vychází v nepřipustné míře z posuzování minulosti. Dopady na budoucí léta (například v důsledku zvýšeného nedostatku kvalifikovaných pracovníků v oblasti budování sítí, zvyšující se význam dat, atd.) nebyly vyhodnoceny.
3. Třetí žalobní důvod: Žalovaná posoudila spojení podniků – i v důsledku svých nedostatečných šetření – věcně zjevně chybně jako slučitelné s hospodářskou soutěží.
- Žalovaná zjevně chybně vymezila výrobní trh distribuce HuK tím, že dodávky elektřiny pro HuK zákazníkům odebrávajícím základní dodávky a zákazníkům majícím zvláštní smlouvy nedefinovala jako jednotný trh.
 - Žalovaná posuzuje tržní sílu společnosti E.ON, pokud jde o dodávky pro HuK, systematicky nesprávně, protože – vzhledem k tomu, že ji nesprávně omezuje na dodávky na základě zvláštních smluv – mylně vychází z národního trhu, namísto mnoha místních trhů. V důsledku toho přehlíží (narůstající) místní podíly společnosti E.ON na trhu často ve výši 70 % a více.
 - Žalovaná rovněž nesprávně kvalifikuje plošnou přítomnost a dominantní postavení společnosti E.ON v konkurenci o koncese na provozování sítí jako nezávadnou, přičemž zejména negativní dopady na hospodářskou soutěž vyplývající z odpadnutí konkurence se společností innogy byly posouzeny nesprávně.
 - V důsledku nesprávného rozlišování různých výrobních trhů v oblasti měření nebyla tržní síla společnosti E.ON rozpoznána, čímž došlo rovněž k podcenění narušení hospodářské soutěže v oblasti inovativních obchodů. Totéž platí pro oblast elektro-mobility, v níž byly negativní dopady na provoz dobíjecích stanic na dálnicích uznány jen selektivně.
 - Žalovaná, rovněž nesprávně, nezohlednila rovněž ty negativní dopady na hospodářskou soutěž, které vyplývají z lepšího přístupu společnosti E.ON k ještě většímu množství dat.
 - Žalovaná nezohlednila skutečnost, že dohodnuté rozdělení jednotlivých sfér vytváření hodnot v odvětví energetiky mezi společností E.ON a RWE, které je obsahově spojeno s celkovým spojením podniků, zahrnuje omezení hospodářské soutěže, které není slučitelné s článkem 101 SFEU.

- Konečně, jen minimální podmínky stanovené žalovanou, které se pro německý trh omezují na úzce specializované segmenty elektřiny pro vytápění a dobíjecích stanic na dálnicích, nejsou způsobilé odstranit existující pochybnosti týkající se hospodářské soutěže. Netýkají se vůbec trhů poškozených spojením a nejsou nijak relevantní, pokud jde o zajištění hospodářské soutěže.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Stadtwerke Leipzig v. Komise

(Věc T-55/21)

(2021/C 138/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stadtwerke Leipzig GmbH (Lipsko, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – TEAG v. Komise

(Věc T-56/21)

(2021/C 138/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);

- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – GWS Stadtwerke Hameln v. Komise

(Věc T-58/21)

(2021/C 138/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – eins energie in sachsen v. Komise

(Věc T-59/21)

(2021/C 138/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Saská Kamenice, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Naturstrom v. Komise**(Věc T-60/21)**

(2021/C 138/52)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Naturstrom AG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – EnergieVerbund Dresden v. Komise

(Věc T-61/21)

(2021/C 138/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: EnergieVerbund Dresden GmbH (Drážďany, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – GGEW v. Komise

(Věc T-62/21)

(2021/C 138/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16);
- vyzval žalovanou, aby předložila spisové materiály ve věcech M.8870 a M.8871 týkající se rozhovorů vedených mezi žalovanou a stranami spojení před a během řízení o spojení podniků, samostatného oznámení podrobností transakce a změny stanoviska žalované;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení a cestovních výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se opírá o tři žalobní důvody, které jsou v podstatě totožné nebo velmi podobné žalobním důvodům uvedeným ve věci T-53/21, EVH v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main v. Komise

(Věc T-63/21)

(2021/C 138/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: C. Schalast, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, věc M.8870;
- v souladu s článkem 68 (5) jednacího řádu Tribunálu a s ohledem na obsahovou souvislost, spojil toto řízení s řízeními o žalobách týkajícími se téhož rozhodnutí M. 8870 ke společnému řízení pro účely rozhodnutí;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby podané proti rozhodnutí Komise ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16), uvádí žalobkyně v podstatě jeden žalobní důvod, a to porušení ustanovení nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (¹). V této souvislosti uvádí následující argumenty:

1. Rozdělení plánovaného spojení na tři dílčí transakce.

- Svěvolným rozdělením plánovaného spojení žalovaná porušila Smlouvy Evropské unie a ustanovení nařízení o spojování. Konkrétně nezohlednila procesní ustanovení týkající se práva spojování a z toho důvodu nezohlednila nebo nesprávně zohlednila skutečnosti relevantní pro rozhodnutí. Jde především o nezohlednění právní, hospodářské a věcné souvislosti celého plánovaného spojení, nesprávnou kvalifikaci operace jako Asset Swap, nezohlednění vlivu na hospodářskou soutěž v důsledku protiplnění, kterým je zpětná účast společnosti RWE AG na společnosti E.ON SE ve výši podílu 16,67 %, jakož i o nesprávné posouzení vlivu této transakce na hospodářskou soutěž.

2. Nesprávné posouzení plánovaného spojení a jeho dopadů na evropský vnitřní trh.

- Žalovaná rovněž správně nevymezila trh. Navíc vycházela z nesprávného prostoru pro uvážení při posuzování dopadů transakce a nesprávně posoudila dopady na hospodářskou soutěž. Opírala se přitom o věcně nesprávné skutkové okolnosti. Žalovaná tak dospěla k nesprávnému závěru, že spojení může být jednak posuzováno samostatně a jednak, že nemá žádné negativní dopady na hospodářskou soutěž na úrovni Unie.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – Mainova v. Komise

(Věc T-64/21)

(2021/C 138/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mainova AG (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: C. Schalast, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, věc M.8870;
- v souladu s článkem 68 (5) jednacího řádu Tribunálu a s ohledem na obsahovou souvislost, spojil toto řízení s řízeními o žalobách týkajícími se téhož rozhodnutí M. 8870 ke společnému řízení pro účely rozhodnutí;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná proti rozhodnutí Komise ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16), se opírá o jeden žalobní důvod, který je v podstatě totožný nebo velmi podobný žalobnímu důvodu uvedenému ve věci T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main v. Komise.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2021 – enercity v. Komise

(Věc T-65/21)

(2021/C 138/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: enercity AG (Hannover, Německo) (zástupce: C. Schalast, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. září 2019, věc M.8870;

- v souladu s článkem 68 (5) jednacího řádu Tribunálu a s ohledem na obsahovou souvislost, spojil toto řízení s řízeními o žalobách týkajícími se téhož rozhodnutí M. 8870 ke společnému řízení pro účely rozhodnutí;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná proti rozhodnutí Komise ze dne 17. září 2019, kterým se spojení E.ON/innogy prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, věc M.8870 (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16), se opírá o jeden žalobní důvod, který je v podstatě totožný nebo velmi podobný žalobnímu důvodu uvedenému ve věci T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main v. Komise.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2021 – QA v. Komise

(Věc T-68/21)

(2021/C 138/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: QA (zástupce: C. Roth, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské komisi povinnost zaplatit žalobkyni částku 397 038,3 eura z titulu majetkové újmy způsobené tím, že Komise porušila zásadu proporcionality, řádné správy a práva na obhajobu vyplývající z práva Evropské unie;
- uložil Evropské komisi povinnost zaplatit žalobkyni částku 100 000 eur z titulu nemajetkové újmy způsobené tím, že Komise porušila zásadu proporcionality vyplývající z práva Evropské unie;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení a ostatních souvisejících výdajů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, z nichž první tři se týkají majetkové újmy, která jí údajně vznikla z titulu současné i budoucí ušlé mzdy, a čtvrtý se týká nemajetkové újmy, která jí údajně vznikla v důsledku porušení jejího dobrého jména.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila zásadu proporcionality, čímž se dopustila protiprávního jednání, které žalobkyni způsobilo újmu.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila právo na obhajobu, čímž se dopustila protiprávního jednání, které žalobkyni způsobilo újmu.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila zásadu řádné správy, čímž se dopustila protiprávního jednání, které žalobkyni způsobilo újmu.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila zásadu proporcionality, čímž se dopustila protiprávního jednání, které žalobkyni způsobilo újmu.
-

Žaloba podaná dne 4. února 2021 – PIC CO v. EUIPO – Haribo Ricqlés Zan (P.I.C. Co.)**(Věc T-73/21)**

(2021/C 138/59)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* PIC CO AD (Kazičene, Bulharsko) (zástupkyně: A. Ivanova, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Haribo Ricqlés Zan (Marseille, Francie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie P.I.C. Co. – Ochranná známka Evropské unie č. 15 400 138*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2020, ve věci R 1847/2019-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

— napadené rozhodnutí zrušil.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. února 2021 – QC v. Komise**(Věc T-77/21)**

(2021/C 138/60)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* QC (zástupce: F. Moyse, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

— zrušil implicitní rozhodnutí o zamítnutí ze dne 8. listopadu 2020,

— nařídil přepočtení důchodových nároků [QC] s účinností ke dni 1. května 2020 na základě všech jeho skutečných příspěvků do systému sociálního zabezpečení ve Španělsku,

- přiznal žalobci částku odpovídající rozdílu mezi přepočtenou částkou jeho důchodu a částkou, která byla skutečně vyplacená [QC], a to za období mezi 1. květnem 2020 a dnem uvedeného přepočtu důchodových nároků, spolu se zákonnými úroky počítanými ode dne vyplacení uvedené částky, podpůrně ode dne podání stížnosti a dále podpůrně ode dne podání této žaloby, s výhradou zvýšení této částky za měsíce v období po lednu 2021, a to až do zrušení napadeného implicitního rozhodnutí o zamítnutí,
- přiznal žalobci částku 25 000 eur (dvacetpět tisíc eur) jako náhradu majetkové újmy;
- přiznal žalobci částku 50 000 eur (padesát tisíc eur) jako náhradu nemajetkové újmy;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článků 45 SFEU a 48 SFEU, které zakotvují svobodu pohybu pracovníků a ochranu sociálních práv v rámci volného pohybu pracovníků, a konkrétně vychází z porušení ochrany sociálních práv občana Evropské unie, který pracoval pro mezinárodní organizaci a zároveň vykonával svou svobodu pohybu v rámci Evropské unie. Podle žalobce v důsledku tohoto porušení došlo rovněž k porušení dalších pravidel práva Evropské unie, mezi nimi:
 - nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. 1971, L 149, s. 2);
 - článku 7 a čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie,
 - článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1).
2. Druhý žalobní důvod, který se týká návrhu žalobce na náhradu škody a vychází z majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobce údajně utrpěl z důvodu, že mu nebyla přiznána jeho důchodová práva.

Žaloba podaná dne 12. února 2021 – Paesen v. ESVČ

(Věc T-88/21)

(2021/C 138/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sandra Paesen (Beersel, Belgie) (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 10. dubna 2020 o přeřazení na pracovní místo mimo řídicí funkce a podpůrně zrušil zprávu o skončení zkušební doby potvrzenou stejným rozhodnutím;
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 12. května 2020 o zamítnutí žádosti stěžovatelky o pomoc podané dne 17. ledna 2020 na základě článku 24 služebního řádu;

- v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 4. listopadu 2020 o zamítnutí stížnosti podané žalobkyní ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- rozhodl o povinnost vyplatit žalobkyni náhradu škody za majetkovou a nemajetkovou újmu, kterou údajně utrpěla z důvodu psychického obtěžování a protiprávního jednání administrativy;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby, pokud jde o návrhy na zrušení, předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení základních práv na řádnou správu, práva být vyslechnut, ze zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 11 rozhodnutí Komise o zaměstnancích středního managementu C (2008) 5028 a rozhodnutí generálního tajemníka ESVC o výkonu a dalším přenesení pravomocí svěřených orgánu oprávněnému ke jmenování a orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy ADMIN (2019) 31, a ze zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí žalobní důvod se dělí na dvě části
 - První část vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, která vyplývá z článku 25 služebního řádu úředníků Evropské unie, z porušení čl. 7 odst. 1 služebního řádu a zjevně nesprávného posouzení.
 - Druhá část vychází z porušení článku 26 služebního řádu a ze zjevně nesprávného posouzení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z narušení lidské důstojnosti a porušení důstojných pracovních podmínek, jakož i povinnosti péče a zákazu jakékoliv formy psychického obtěžování.

Žaloba podaná dne 13. února 2021 – Creaticon v. EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Věc T-93/21)

(2021/C 138/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Creaticon d.o.o. (Záhřeb, Chorvatsko) (zástupce: P. Krmpotić, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie obrazové ochranné známky SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 424 199

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. prosince 2020, ve věci R 847/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- povolil zápis ochranné známky č. 1 424 199 pro příslušné výrobky ve třídě 3;
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení zásady rovného zacházení a právní jistoty.

Žaloba podaná dne 15. února 2021 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-95/21)

(2021/C 138/63)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego a A. M. Soares de Freitas, zmocněnci, ve spolupráci s M. Gorjão-Henriquesem a A. Saavedrou, advokáty)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- nařídil založení dokumentů ze správního řízení, které vedlo k vydání napadeného rozhodnutí, do spisu, jak se požaduje v této žalobě;
- zrušil článek 1, jakož i články 4 až 6 rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020, „o režimu podpor SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), který zavedlo Portugalsko ve prospěch svobodného pásma Madeiry (Zona Franca de Madeira; ZFM) – Režim III“, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení, neboť sporné opatření má obecnou povahu a není selektivní, takže nepředstavuje veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 2) Druh žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise v každém případě neprokázala splnění kritérií narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy.
- 3) Třetí žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení při uplatnění článku 108 SFEU a článků 21 až 23 nařízení (EU) 2015/1589, protože se jedná o existující podpory.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení v rozhodnutí, neboť Režim III svobodného pásma Madeiry (ZFM) byl prováděn v souladu s rozhodnutími Komise z let 2007 a 2013 a s články 107 a 108 SFEU.
- 5) Pátý žalobní důvod, vycházející z nesprávných skutkových zjištění uvedených v rozhodnutí, resp. z jeho nedostatečného odůvodnění, neboť požadavky daňového režimu a jejich kontrola ze strany vnitrostátních orgánů jsou vhodné pro účely kontroly Režimu III ZFM.
- 6) Šestý žalobní důvod, vycházející z nesprávných skutkových zjištění uvedených v rozhodnutí, resp. z nedostatku odůvodnění, protože Portugalská republika prováděla kontroly ve vztahu k požadavku na vytváření či udržení pracovních míst.
- 7) Sedmý žalobní důvod, vycházející z porušení obecných zásad unijního práva. Žalobkyně namítá konkrétně porušení práva na obhajobu, porušení zásady právní jistoty a zásady řádné správy, jakož i nedostatek odůvodnění.

Žaloba podaná dne 17 února 2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero v. EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)

(Věc T-99/21)

(2021/C 138/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre a D. Liern Cendrero, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Heras Bareche – Přihláška č. 17 979 710

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. prosince 2020 ve věci R 1019/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval, že v napadeném rozhodnutí byl nesprávně uplatněn čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- přiznal ochranu všem výrobkům a službám uvedeným v přihlášce ochranné známky Evropské unie č. 17 979 710 Heras Bareche (obrazové) pro třídy 30 a 35;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na zastoupení, vynaložených žalobkyní v souvislosti s tímto řízením.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. února 2021 – Ryanair v. Komise**(Věc T-111/21)**

(2021/C 138/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F C. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. listopadu 2020 o státní podpoře SA.55373 (2020/N) – Chorvatsko – COVID-19: Damage compensation to Croatia Airlines ⁽¹⁾ a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Komise nedodržela zvláštní ustanovení SFEU a obecné zásady evropského práva, kterými se řídila liberalizace letecké dopravy v Evropské unii od konce osmdesátých let 20. století (a sice zákaz diskriminace, volný pohyb služeb a svoboda usazování ⁽²⁾).
2. Druhý žalobní důvod: Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a zjevně nesprávně posoudila přiměřenost podpory ve vztahu k újmám způsobeným krizí související s COVID-19.
3. Třetí žalobní důvod: Komise nezahájila oficiální šetření navzdory vážným obtížím a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Komise nesplnila svou povinnost odůvodnit své rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021 C 17, s. 3.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepřacované znění) (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Suez v. Komise**(Věc T-121/21)**

(2021/C 138/66)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Suez (Paříž, Francie) (zástupci: O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Théophile, G. Aubron a O. Chriqui, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uvádí na podporu své žaloby proti rozhodnutí Komise C(2020) 8969 final ze dne 17. prosince 2020, kterým byla zamítnuta její žádost o určení, že společnost Veolia Environnement S.A. porušila čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 139/2004⁽¹⁾ tím, že získala podíl 29,9 % na kapitálu společnosti Suez bez předchozího povolení Komise, a o přijetí předběžných opatření vůči této společnosti podle čl. 8 odst. 5 písm. a) téhož nařízení, dva důvody.

1. První žalobní důvod vychází z chybějícího odůvodnění z hlediska článku 296 SFEU. Žalobkyně poukazuje na to, že Komise nesplnila požadavky stanovené článkem 296 SFEU, když přijala rozhodnutí, jehož odůvodnění neumožňuje jí ani Tribunálu pochopit důvody, které ji vedly k závěru, že se uplatní automatická výjimka podle čl. 7 odst. 2 nařízení ES o spojování. Žalobkyně vytýká napadenému rozhodnutí rovněž rozporné odůvodnění ohledně použitelnosti čl. 7 odst. 1 nařízení ES o spojování na nabytí podílu 29,9 % na jejím kapitálu. Konečně, navrhovatelka má za to, že napadené rozhodnutí se bez dostatečného odůvodnění odchýlilo od ustálené judikatury unijních soudů týkající se zásady striktního výkladu výjimky z odkladného účinku podle čl. 7 odst. 2 nařízení ES o spojování.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 2 nařízení ES o spojování. Žalobkyně má za to, že Komise toto ustanovení porušila, když měla za to, zaprvé, že tato výjimka se má vztahovat na celé jediné spojení plánované společností Veolia, ačkoliv tato výjimka byla zjevně bezpředmětná a na toto spojení tedy nepoužitelná, a zadruhé, že všechny právní transakce představující jediné spojení mají spadat pod stejný právní režim z hlediska tohoto článku. Žalobkyně se rovněž domnívá, že to, že Komise použila výjimku stanovenou tímto ustanovením na soukromé nabytí cenných papírů od jediného prodejce, představuje dodatečné porušení tohoto ustanovení. Konečně, žalobkyně vytýká Komisi, že měla za to, že Veolia splnila podmínku neprodleného oznámení spojení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40)

Žaloba podaná dne 25. února 2021 – QI v. Komise

(Věc T-122/21)

(2021/C 138/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: QI (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil konečné hodnotící zprávy služebního postupu žalobkyně za roky 2018 a 2019;
- zrušil, v případě potřeby, rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 16. listopadu 2020;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedodržení příslušných obecných prováděcích ustanovení. Pokud jde o hodnotící zprávu za rok 2018, žalobkyně tvrdí, že v odvolacím řízení došlo k protiprávnímu přezkumu dostatečnosti výkonnosti. Pokud jde o hodnotící zprávu za rok 2019, žalobkyně namítá, že odvolací hodnotitel zasáhl předčasně. Konečně, pokud jde o obě hodnotící zprávy, žalobkyně tvrdí, že čl. 2 odst. 3 písm. a) obecných prováděcích ustanovení a článek 4 těchto ustanovení byl chybně vyložen použit na její situaci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti nestrannosti a neutrality, z porušení povinnosti poskytnout pomoc a povinnosti řádné správy, z porušení článku 21a služebního řádu úředníků Evropské unie, jakož i ze zneužití řízení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, věcně nepřesných skutkových zjištění, nemístných tvrzení nesouvisejících s objektivní skutečností, a z porušení povinnosti loajality.

Žaloba podaná dne 25. února 2021 – Mariani a další v. Parlament

(Věc T-124/21)

(2021/C 138/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Thierry Mariani (Paříž, Francie) a 22 dalších žalobců (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2020/2223 ze dne 23. prosince 2020, kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, pokud jde o spolupráci s Úřadem evropského veřejného žalobce a účelnost vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (Úř. věst. 2020, L 437, s. 49), a konkrétně čl. 3 odst. 11, čl. 4 odst. 2 písm. a) a b), čl. 5 písm. a) odst. 1, čl. 7 písm. b) odst. 3a, čl. 9a odst. 1 až 4, jak byly změněny a doplněny;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci jediný důvod, vycházející z porušení Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), Evropské úmluvy o lidských právech, obecných zásad uznávaných judikaturou, protokolu o výsadách a imunitách poslanců, jednacího řádu Evropského parlamentu a statutu poslanců.

Žalobci vytýkají napadenému aktu, že Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) umožňuje okamžitý a neohlášený přístup ke všem informacím o poslancích a jejich asistentech, jakož i do jejich prostor, bez nařízení nezávislým soudem, jak je pravidlem ve všech demokratických státech.

Žalobci kritizují napadený akt rovněž proto, že podle nich umožňuje OLAF přístup k soukromým zařízením, výpisům z bankovních účtů a bankovním účtům poslanců a jejich asistentů.

Žalobci mají za to, že takové vyšetřovací metody může OLAF použít na základě pouhého anonymního udání a mají obavy, aby poslanci, obzvláště patřící-li k parlamentní opozici, nebyli vystaveni tlaku, vydírání a jinému zastrahování na základě pouhého anonymního udání, což by mohlo ztížit jejich poslaneckou činnost.

Žalobci dále poukazují na to, že kontrolor procesních záruk není v žádném případě nezávislý orgán, jako je vyšetřující soudce vůči vyšetřovatelům z řad policie, jelikož tento kontrolor je jmenován Komisí, na které závisí jeho prostředky. Žalobci mají za to, že takový systém neskýtá žádné záruky nestrannosti vůči opozičním poslancům, kteří mohou být předmětem vyšetřování ze strany OLAF.

Žalobci napadenému aktu dále vytýkají, že zpochybňuje obecné zásady unijního práva zakotvené v člancích 7 a 8 Listiny, jelikož umožňuje, aby měl OLAF přístup k informacím, které se jej netýkají, a které se netýkají ani Parlamentu či kteréhokoliv evropského orgánu.

Žalobci mají konečně za to, že napadený akt zpochybňuje obecné zásady unijního práva zakotvené v člancích 8 a 9 protokolu o výsadách a imunitách poslanců, jelikož umožňuje OLAF zasahovat do imunity poslanců, aniž soudní orgán předem požádal o zbavení jejich poslanecké imunity, a tím spíše aniž tohoto zbavení dosáhl, a aniž se jedná o přistižení při činu. Podle žalobců napadené nařízení umožňuje OLAF a tedy i Evropskému parlamentu, který jej požádá, obejít imunitu a nedotknutelnost poslanců a mít tak přístup ke skutečnostem, ke kterým by jinak OLAF přístup neměl.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Hexal v. EMA

(Věc T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého rozšířeného senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2021 – Staciwa v. Komise

(Věc T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 357, 21.10.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. února 2021 – Close a Cegelec v. Parlament**(Věc T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Jednací jazyk: francouzština

Předsedkyně šestého senátu rozhodla o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10.8.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. února 2021 – Colombani v. ESVČ**(Věc T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS